

TVØROYRAR BÓLT FELAG 100 ár

eftir, og eg fái enn einaferð ein langan bólt. Tað eydnaðist mær fyrst at sleppa inn um verjuna. Málverjin hjá HB kemur út ímóti mær og kastar seg eftir bóltinum, men eg sleppi forbi hann og renni inn til málið við bóltinum.

Legði bóltin á strikuna

Eg kendi á mær, greiðir Mervin víðari frá, at nú var sigurin vísur og í staðin fyri at skjóta bóltin í netið beinanvegin legði eg hann á sjálva málstrikinguna. Eg minnst, hvussu stilt tað bleiv á vøllinum og millum áskoðararnar. Har var alt sum forsteinað. So rann eg nøkur fet aftur, rann so til bóltin og langaði hann í málið. Eg var vísur í, at hetta kundi ikki miseydnast, og tí tordi eg at vera eitt sindur beistaktigur.

Dansurin avlýstur

Mervin minnst eisini, hvussu stóran áhugin var fyri fótíbólti og hvat hann hevði at týða fyri heimbygðina.

-Skuldu vit spæla heimadyst sunnudag, varð dansurin, sum plagdi at vera leygarkvøld, avlýstur. So stóran dent legdu tey í fótíbóltin her, at dansurin varð avlýstur. Spælarnir skuldu sleppa undan tí freistingini.

Annars hava tíðirnar havt stóra ávirkan at fótíbóltin eisini. Tá tað vóru ringar tíðir við lítillum arbeiði, merktist tað beinanvegin á fótíbóltinum. Men var nógv arbeiði, so varð hýturin á fólk eisini betri og harvið eisini hugurin til fótíbólt.

Góðar sømdir

Annars heldur Mervin, at teir, sum hava mannað 1. liðini hjá TB, altíð hava fingið sera góðar sømdir frá sínum arbeiðsgevarum og bygdini annars, ikki minst tá ið farast skuldi norður um at spæla. Slíkir túrar tóku oftani fleiri dagar, og ein var ikki aftur á Tvøroyri fyrr enn á middegi mánadag.

Sum so var hetta at spæla á 1. liði at sammeta við at gera eitt slag av týðandi hertenastu.

-Vit skuldu jú burtur at stríðast fyri bygdini og fólkunum her. Tí fingi vit altíð góðar sømdir.

Gloymir ikki Jógvan á Lag

Eitt, sum eisini hevur fest seg væl í minni hjá Mervin, frá drúgvu fótíbóltstíðini, eru teir mongu dystirnir teir spældu móti HB í 50-unum. Har minnst hann serliga Jógvan Johansen ella Jógvan á Lag hjá HB. Hann var ikki skjótur maður, men hann var ein framúr góður fótíbóltshæli. Dugdi betri enn nakar at skipa spælið. Vit báðir plagdu av vera í hornatøkum. Eg var nógv skjótari enn hann, men hann var ein av ringastu monnum at sleppa forbi. Hann bara otaði meg út til aðra síðuna, til onkur annar kom at hjálpa.

Eg minnst eisini, at tá HB skuldi koma henda vegin at spæla, so varð altíð spurt, hvør var við. Var Jógvan Johansen við, so vistu vit, at vit fingi trupulleikar.

TB meistari í ár

Mervin Dimon hevur nógv onnur góð minni frá síni tíð í TB, bæði á vølli og uttanfyri.

Men hvat er hansara størsta ynski í sambandi við 100 ára dagin hjá felagnum?

-Tað er, at TB vinnur føroyameistaraskapin í ár. Hetta vil vera besta føðingardagsgávan til tvørfólk.

-Men hvussu er møguleikarnir?

-Eg haldi, at liðið spælir frálíkan fótíbólt, men teir, sum skulu skjóta mál, fáa ov lítið burtur úr. Teir skjóta ov lítið. Annars haldi eg ikki, at nakað lið í Føroyum hevur betri fótíbóltsspælari. TB kann vinna í ár, um okkara menn leggja seg eftir at enda álopini við skoti á mál. Tað eri eg vísur í.

Landsliðið

Nú landsliðið hevur verið so nógv frammi spurdu vit Mervin Dimon, hvat hann sum gamal fótíbóltsspælari og virkin nevndarlimur í TB í mong ár heldur um hetta stóra tiltakið við at lut-taka í altjóða fótíbólti.

Eitt er tað, at Mervin er so rúkandi ósamdur við landsliðsvenjaran, tá landsliðið verður sett. Sjálvandi kundi hann hugsað sær, at har vóru fleiri TB-arar á liðnum, men hvat landsliðnum í dag viðvíkur, so heldur Mervin, at vit als ikki áttu at verið við í



Sigursferðin mikla í Hetlandi 1956

Stórhending í føroyyskari ítróttarsøgu

Tann 13. mai 1992 er stórir dagar í føroyskari ítróttarsøgu uttan iva størsta hendingin á hesum økinum.

Henda dagin eru 100 ár síðani fyrsta ítróttarfelagið bleiv stovnað og var tað grundsett á so góðum botni, at sjálvt um tað gingi mong ár áðrenn næsta felagið kom, so sæst sambært gerðabókini, at har var liv og virki, eitt ríkt felagsliv var innan Tvøroyrar Bóltfelag,



Sverre Midjord skrivur:

ikki so knottin av, at so fáir TB-arar eru slopnir at royna seg á landsliðnum. Hann heldur nevniliga, at uttan mun til, hvør spælir og hvør er venjari, so vendist ikki við. Vit hava rætt og slætt einki at gera móti professionellum.

Hann heldur, at pengarnir vórðu betri brúktir her heima og ikki minst til ungdómsarbeiði. Tað verður gjørt eitt sera

ella sum navnið tá var, Tverá Boldklub af 1892.

Of hetta kunnu vit í dag fegnast um, tí hetta sigur okkum, at eisini innan ítróttin vóru føroyingar frammarlaga sammet við feløg uttanlands, og sannast má, at úrslitið av stovnsetan av T.B. er tann framhaldandi aktivitetur, sum vit siggja í dag, tann føroyska ítróttarfjöldin telur umleið 10 túsund fólk, skrásett innan Í.S.F., iðkandi

ymiskar ítróttargreinar, og alt hetta kom av stovnsetingini av fyrsta bóltfelagnum 13. mai í 1892.

Men tað eru nú ikki bara tey, sum eru tey so kallaðu aktiv, tey sum eru á vøllinum, sum hava týðningin, tað eru líka nóg, ja, kanska meira, tey og teir, sum standa aftanfyri, tey smáu hjólini, sum skulu til fyri at

aftrat.

-Takið nú og skjótið fleiri mál og tit vísa heimbygðini tann stóra heiður at lata henni eitt føroyameistarheiti í føðingardagsgávu endar Mervin Dimon í samrøðuni við Sosialin.

jan